

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četirih stopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempej za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Uredništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Volitve na Kranjskem.

16. oktobra so volile kmetske občine poslance v državni zbor.

Dozdaj so nam došla sledeča poročila in telegrami.

I. Skupina Ljubljana-Litija-Ribnica.

V tej skupini je bil kandidat izvrševalnega odbora za Kranjsko grof Barbo, nemškutarski kandidat Brolih, svetovalec v pokoji. Slovenski centralni odbor v tej skupini nij postavil nobenega kandidata.

1. Volišče **Ljubljana**. Volitev je bila napovedana na 9. uro. Volilni možje so precej po 8. uri v jutro začeli dohajati v mesto in se zbirali pri okrajuem glavarstvu v dolgih ulicah. V poslednjem trenutku so si bili nekateri kmetski volilci, nejevoljni, da bi oni morali voliti klerikalnega grofa Barbota, postavili za kandidata g. Peter Kozlerja, posestnika in deželnega poslanca v Ljubljani. Veliki plakati na oglih so pozivljali tudi vse druge volilce, da naj ne volijo grofov, ampak g. Peter Kozlerja. Med volilci je bila skoraj tretjina duhovnikov, ki so na vse kriplje Barbota priporočali kmetom. Slišali so pa ostre odgovore. Agitacija je bila živahna, kakor še pri nobeni volitvi v tej kmetski skupini. Ob 9. uri je sam dr. Bleiweis prišel na volišče. Volilci so se podali v dvorano, kjer se je pričela volitev s sestavo volilne komisije.

Prišlo je k volitvi 110 volilcev; za vsem jih je 122, tedaj je 12 mož izostalo. Pri glasovanju je dobil grof Barbo 80 glasov, Peter Kozler pa 30. O tej volitvi še govorimo.

2. Volišče **Ribnica** za okraje Ribnica in Velike Lašče.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Ribnica: K volitvi je prišlo 44 volilcev. G. Peter Kozler je dobil 24 narodno-liberalnih glasov, grof Barbo 20 klerikalnih. Živio naš poslanec Peter Kozler!

3. Volišče **Litija** za okraje Litija in Zatičina.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Litije: Pri današnji volitvi je dobil grof Barbo 67, Brolih 6, Peter Kozler 2 glasa.

Izvoljen je tedaj grof Barbo s 167 glasovi proti 56 glasom, katere je dobil kandidat narodno-liberalne stranke g. Peter Kozler. Volilci v vseh treh okrajih so obžalovali, da se je še le v poslednjem trenutku, v pravem pomenu besede čez noč, postavil Peter Kozler za kandidata. Ko bi se to samo teden poprej bilo zgodilo, bi tudi v tem okraji bila sijajno zmagala narodno-liberalna stranka. A za prvi početek smemo zadovoljni biti, da je naš kandidat toliko glasov dobil. Nemškutarski kandidat Brolih vlovil je samo v Litiji 6 glasov.

II. skupina Postojna-Planina.

V tej skupini je bil kandidat slovenskega centralnega odbora g. dr. Razlag, in klerikalni kandidat grof Hohenwart.

1. Volišče **Postojna** za okraje Postojna, Bistrica, Senožče in Vipava.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Postojne: Od 92 volilcev je dobil

dr. Razlag 65 glasov, grof Hohenwart samo 27 glasov.

2. Volišče **Planina** za okraje Planina, Lož, Idrija.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Logatca pri Planini: Dr. Razlag je dobil 37, Hohenwart 30 glasov. Klerikalci iz Blok in Rovt so strašno pritiskali. A zmagali smo.

Izvoljen je tedaj g. dr. Razlag za državnega poslanca z ogromno večino 102 glasov proti 57 glasom klerikalnega kandidata grofa Hohenwarta. Slava vrlim notranjskim volilcem!

III. skupina Kranj-Kamnik-Radoljca.

Kandidat izvrševalnega odbora dr. Poklukar, nemškutarski kandidat Železinger(?) v Tržiči.

Kakor došli telegrami kažejo, prepustil je dr. Poklukar svoje mesto grofu Hohenwartu.

1. Volišče **Kranj**.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Kranja: Grof Hohenwart je dobil v celi gorenjski volilni skupini 200 glasov, Apfaltrern 36.

2. Volišče **Kamnik**.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Kamnika: Od 94 volilcev je grof Hohenwart 81, Apfaltrern 12, Razlag 1 glas dobil.

Izvoljen je tedaj grof Hohenwart za državnega poslanca. Ko bi precej iz početka grof Hohenwart bil tukaj za kandidata po-

Listek.

Kazen.

(Novela, francoski spisal J. Rivière.)

(7. nadaljevanje.)

III.

— Povedala mu bom, da ste bili včeraj zavoljo mene tukaj, da se uže šest let ljubiva.

Malo časa se pomišlja. Njegovo premišljevanje je bilo urno in jasno: Ker gospoja Destrade neče z njim pobegniti, ker je bil Julijin dobrohotni čin tako osodepolno nehasljiv, nij bilo njunemu položaju drugega izhoda, nego kar je Viktorina zaznamila. Akopram je bil tako grozovit, treba ga je bilo izvoliti. Pa si namah domisli, da lahko usmrti gospoda Destrade, in tako reši svojo metrcso; ako pa se jej odpove, da bo de njegova napaka imela najhujše posledke.

— Dobro, reče končno. Gospod Destrade in jaz poravnava to stvar. Jaz sem pripravljen.

— Ne, Edmond, vi se motite. Ali mislite,

da hočem dvoboj med vami pa med njim? Ah, dragi moj! kaka ženska bi pač morala biti! Nekaj drugega vas prosim, nekaj drugega mi privolite. Vi odidete; in ko vas ne bo več tukaj, povem jaz soprogu resnico. Vi pa zapustite še denes Francosko, idite daleč. Tako boste za gospoda Destrade nehali živeti.

— Da bi ubežal gospodu Destrade in se odtegnil njegovemu maščevanju! Gospá, to je preveč, kar terjate od mene; to je nečastno, kar vi zahtevate.

— Kaj pa jaz, reče ona. Ali ne bom i jaz onečeščena? —

Izgovorila je te besede na tak priprost in žalosten način, da so bile lahko najvišji dokaz, kako resna ji je bila prošnja. A ko pogleda Edmonda, ki je molčal in temen obraz imel, razume, da je možu čast bolj mari, nego ženski. Tam, kjer ona najde svojo moč v skoraj veličastnej resignaciji, tam se možu upira kri in celo bitje, in nij mu drugega mar, kakor da bi življenje žrtvoval za čast.

Potem ga prime za roke, in se mu zmuzne na kolena.

— Edmond, mu pravi, moj najljubši Edmond, ali ne vidiš, da mora tako biti? Ali ne vidiš, da ne morem prinašati misli o tvoji smrti, in da bi me njegova na vso moč grizla, in me povsodi z grozo navdajala? Ali bi mi Julijeta, ki očeta tako ljubi, kedaj odpustila? Ali bi ne bila v resnici jaz mrtva? Ah, Edmond, tebe prosim, tebe, ki me nijsi nikdar prevaril, kajti imel boš usmiljenje z mojo slabostjo in z mojimi solzami. Pa saj nij to vse; ta odsočnost, ki ti jo nalagam, ki jo prosim od tvoje dobroti, od tvoje nežnosti, od tvoje velikodušnosti proti mojej hčeri in proti meni, ta odsočnost ne bo večna. Čas stori svoje delo, prinaša soboj pomirjenje in pozabljenje. Jaz bom budela. Prišla bo ura, da se ne bo za-me bilo; ko bom soproga, ki bo živela zaničevana v temoti. Ta dan boš ti svoboden, in, ker boš zdaj toliko trpel, te takrat ne bo nihče žalil; imel boš svojo nekdanjo ljubico, svojo vedno pri-

stavljen, ne bi bilo nastalo toliko preprirov zaradi njegove kandidature.

IV. skupina Novomesto-Krško-Črnomelj.

Kandidat slov. centralnega odbora g. Viljem Pfeifer, klerikalni kandidat notar Irkič, nemškutarski Jože Zagorec.

1. Volišče Novomesto.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Novega mesta: Pri današnji volitvi je od 47 volilcev dobil Irkič 25, Zagorec 13, Pfeifer 9 glasov.

2. Volišče Krško za krški in kostanjeviški okraj.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Krškega: Oddanih je 55 glasov. G. Pfeifer je dobil 45, Irkič 9, Zagorec 1 glas.

3. Volišče Črnomelj za metliški in črnomeljski okraj.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Črnomlja: K volitvi je prišlo 55 volilcev: dobil je g. Pfeifer 28, Irkič 14, Zagorec 13 glasov.

Izvoljen je tedaj g. Viljem Pfeifer z absolutno večino 82 glasov. Slava vrlim volilcem na Dolenjskem!

V. skupina Kočevje-Trebnje-Radeče.

Klerikalni kandidat duhoven v pokoji Strbenec, nemškutarski Dežman, centralni odbor nij postavil kandidata.

1. Volišče Trebnje.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Trebnjega: Prišlo je k volitvi 35 volilcev; dobil je kaplan Strbenec 15 glasov, Deschman 20 glasov.

2. Volišče Kočevje.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Kočevje 16. oktobra: Od 39 volilcev Deschman vse glase dobil.

3. Volišče Radeče.

Izv. telegram „Slov. Naroda“:

Iz Radeč: Od 42 volilnih mož je dobil kaplan Strbenec 11 glasov, Deschman 31 glasov.

Izvoljen je tedaj v tej kmetski volilni

skupini, katera je po veliki večini slovenska, nemškutar Deschman z 90 proti bornim 26 glasom klerikalnega Strbenca. Razi nemškutarja nego liberalnega Slovenca, rekel je stari Bleiweis v „Novicah“ in res zgodilo se je po njegovi želji in po njegovem slepem postopanju!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Iz Gorice 16. okt. Tonkli je dobil 94 Winkler 78, Lavrič 75 glasov. Zdaj bode ožja volitev med Tonklijem in Winklerjem. Winkler bode gotovo izvoljen, ker mu bodo liberalni narodnjaki vsi glasove dali (Prav! Ur.) Veliki farizej in klerikalni dr. Kosoklep (Tonkli) pade.

Iz Trsta 16. okt. ob 3. uri popoldne: Udeležitev volilcev pri današnji volitvi ogromna. Okoličani so vsi prišli. Dosedaj je 930 glasov, večjidel za Nabergoja oddanih. Ob 4. uri popoldne nadaljevanje volitev. Upamo še 300 glasov dobiti. Lahoni poparjeni. Slava okoličanom!

Iz Trsta 16. okt. ob 3. uri popoldne: Škof Dobrila je dobil samo 72 glasov, Lahon Polesini z 97 glasovi izvoljen. Tukaj je hud volilen boj. Nabergoj v veliki večini. Najboljša nada.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. oktobra.

Na gornjem Avstrijskem je v kmetskih občinah izvoljenih 6 klerikalnih in 1 ustavovérni poslanec. Med klerikalnimi so Weiss-Starkenfels, grof Brandis, župnik Pflügl in drugi. Na nižje Avstrijskem je tudi bila 14. t. m. volitev v kmetskih občinah. Izvoljenih je 9 ustavovérnih in 1 klerikalni poslanec. Med ustavovérnimi so štiri „mladi“.

Klerikalni zgornje avstrijski list „Volksblatt“ je izjavljal baš pred volitvami, da klerikalno-federalistični poslanci te dežele hočejo iti v rajhsrat. To je znamenje, da tudi tam ljudstvo nij za pasivno opozicijo, kakor pri nas ne.

Na Češkem so volitve za volitvami. 13. okt. so volile kmetske občine poslance za državni zbor in že štiri dni pozneje 17. t. m. imajo voliti deželne poslance. Češki

listi razglašajo 48 kandidatov za kmetske občine brez volilnega oklica, a podpisan je dr. Rieger kot predsednik odbora poverjenikov.

V hrvatskem zboru je 14. t. m. dr. Makanec interpeliral, ali hoče ban Mažuranič skrbeti, da bode Reka v hrvatskem saboru zastopana. Ta interpelacija bo novim unijonistom neugodna.

V hrvatskem zboru se posvetujejo o postavi glede novega jugoslovanskega vseučilišča v Zagrebu. Dr. Makanec je nasvetoval, naj seteologična fakulteta izbriše.

Vnanje države.

Papež in pruski kralj. Papež je bil pruskemu kralju ali nemškemu cesarju pisal sledeče pismo: „Veličanstvo! Vse podjetja, katerih se je vašega veličanstva vlada nekaj časa sem posluževala, merijo več ali manj na uničenje katolicizma. Ako se sam s soboj posvetujem, kateri razlogi so ta ostra postopanja prouzročili, priznam, da nobenih razlogov najti ne morem. Od druge strani se mi poroča, da vaše veličanstvo ne odobrava postopanja vaše vlade in ne odobrava ostrosti postopanj proti katoliški religiji. Ako je pa res, da tega vaše veličanstvo ne odobrava — in pisma, ki jih je vaša vzvišenost meni pisala, menda zadosta dokazujejo, da odobravati ne morete —, ako, pravim, Vaše veličanstvo ne odobrava, da vaša vlada na pričetih potih dalje hodi in ostro postopanje proti veri Jezu Kristovi vedno bolj širi in poslednje s tem tako zelo oškoduje: ali potem ne bode vaše veličanstvo do preverjenja prišlo, da ta postopanja nemajo drugega vspeha, nego da lastni prestolj vašega veličanstva izpodkopujejo. Jaz govorim odkrito, ker moja zastava je resnica, in jaz govorim, da eno izmed svojih dolžnosti izpolnim, ki v tem obstoji, da vsem resnico povem, tudi tistim, ki niso katoličani; kajti vsak, kdor je krščen, je v nekakem načinu, katerega tukaj razlagati nij mesto, je, pravim, papežev. Jaz sem v prepričanju, da bode vaše veličanstvo moja premišljevanja z navajeno dobrotjo sprejelo in v predstoječem slučaju potrebne korake storilo. Prinašam vam izraz svoje udanosti in svojega spoštovanja, prosim boga, naj vaše Veličanstvo in mene z vezmi enake milosti obljame. Pio m. p.“

Pruski cesar je na to papežu med drugim odgovoril tako-le: „Vesel sem tem bolj, da mi vaša svetost piše, ker priliko dobim, napačne misli popraviti, katere se vaši svetosti dajejo o razmerah v Nemčiji“. Cesar pravi, da nij res, da bi njegova vlada po potih hodila, katere on ne bi odobral, ker to je že po ustavi nemogoče.

jateljico, ki te bo ponižno blažila, kakor te zdaj goreče ljubi.

— Tedaj reče on, boste proti boju, ki si ga kličete zopersé; premagali boste sprogovo togoto s služnostjo in klečeplazenjem; vi si boste zagotovili sedež na tem domačem ognjišči, odkoder zapodiva upanje in ljubezen; navadili se boste živeti brez mene, daleč od mene, in za tako dolgo, da se ne bodeva morda več videla.

— Storila bom vse to, Edmond, kajti to je edina pokora za veliko pregreho, edina, ki zamore od onih, ki so nedolžni, odvrniti nesrečo, ki se upira vsakemu zdravlilu.

— Potem nemam ničesa več reči, Viktorina; poslušam vas. Jaz nemam pravice, razpolagati z vami, ako sami nečete. Bog nas obvaruj! Objemite me, jaz grem.

Edmond razprostrè roke, ona mu pade vanje, in tako ostaneta dolgo. Vsi občutki, ki sta jih kedaj imela, so se zedinili v tem trenutku. Krepko se poljubita.

— Ah, reče Edmond, srce mi je počilo, pustite me iti. Ničesa nemam več opraviti

niti pri vas, niti na tej zemlji. Blažil bi onega, ki bi mi vzel življenje.

Ko je odšel, se gospa Destrade zatopi v največjo žalost. Preteklost se ji nij zdela več, kakor prazne sanje. Kar je imela odkriti sprog, se ji je zdelo samo naravna doslednost, za njeno nesrečo skoraj lehka. Gledala je uro, in mašinalno šla za kazalom. Hotela je, da bi Edmond imel čas oddaljiti se. Bil je uže predaleč, da bi ga gospod Destrade dohitel. Ipak ga je spremljala s svojimi mislimi. Zapustil je park, prišel na veliko cesto, dospel do štacije. Nazadnje je šel po tem potu. Končno, ko se ji je zdelo, da je pravi trenutek prišel, pošlje svojega sprogga prosit, naj pride k njej.

Gospod Destrade je imel resnoben obraz, ki je izražal sum.

— Vi ste me pozvali, deje sproggi.

— Da, odgovori ona.

— Čudno se nam zdi, da gospod Larcey nij prišel.

— Prišel je, reče hladno, pa je uže odšel.

— Pa ne, da bi se bil meni pokazal, in tudi vi mi nijste povedali, kaj to pomeni?

— Gospod Larcey ne more vzeti Julijete.

— O! zakaj ne?

— Ker vaša hči nij ničesa zakrivila, nego jaz.

— Vi! zaradi vas je bil ta človek tukaj. Kaj pa je imela hči zraven opraviti?

— Pritekla je, ko ste vi vstopili. Hotela je mene in njega rešiti. To se nij dalo. Zato vam zdaj objavljam resnico.

— Tako, reče osornim glasom, gospod Larcey je vaš ljubimec! Ona ne odgovori, nego povesi glavo.

— Ah! malovredna ženska! zakriči gospod Destrade, ter stegne roko, strašno žugajoč. Viktorina je pričakovala vdarca. Zdelo se ji je, da bi bila srečna, ko bi jo sprog v svojej jezi uničil.

Gospod Destrade je ne vdari. Nezmerna togota mu je vzela vso moč in ga vrgla na stol. V enej sekundi je videl vse svoje življenje, to žensko, ki jo je ljubil, katerej je bil hranil vso ljubezen, ne domišljaje si, da

On obžaluje, da je en del katoliških podložnikov v Prusiji politiko začel, ki verski mir moti in je državni protivna. Celo višji duhovniki se upirajo proti postavam. "Vaše svetosti opazovanju gotovo nij neznano ostalo, da se enake prikazni zdaj v večini evropskih držav gode", pravi pruski cesar in zatrjuje dalje, da bo postav bránil v svoji zemlji in bo pokorščino tudi s silo terjál. On upa, da bo papež s svojo veljavo duhovensko agitacijo vstavil, ker vera Jezu Krista nema s tem rovanjem nič opraviti. H koncu odbija, da bi bil papežev.

Kakor naši bralci iz vsega vidijo, je pruski kralj papežu tudi nekoliko resnic povedal. To njegovo pismo bo po vsem svetu hrup napravilo.

Dopisi.

Iz Vipave 15. okt. [Izv. dop.] Evo Vam v kratkih obrisih popisan volilni shod vipavski. V ta namen je blagi gospod grof, ki se je tudi shoda udeležil, prepustil svoj prostor na Zemonu, blizu Vipave. Zborovanje se je pričelo v navzočnosti 19 volilnih mož in mnogo drugih volilcev. Za predsednika je bil izvoljen gospod Rihard Dolenc. Po kratkem govoru predsednikovem je dr. Razlag svoj program razvil: "On je katoličan, in mu nij nikdar na um prišlo, proti veri delati. On je za samoupravo ali avtonomijo posameznih dežel v našem cesarstvu, priznava pa tudi kompetentnost onega centralnega parlamenta za vrvanje skupnih zadev. On se bode vedno potegoval za vpekljavo slovenskega jezika v urade in šole, da se tudi naš ubogi, zanemarjeni narod slovenski popné do one stopinje omike in blagostanja, katero so že drugi, morebiti od narave manj obdarjeni narodi, dosegli. V materialnem obziru bode po mogočosti vse storil, kar bi utegnilo nam koristiti." — Govor se je vsem prav dopadel in kmetje so s prikimovanjem svoje odobrenje izraževali. Dr. Razlag je tudi izrekel željo, biti v dotiki vedno s svojimi volilci, in je tudi obljubil, nas zopet o Božiči obiskati, ter, da kakor hitro bi se mnenja volilcev z njegovimi ne strinjala, je vedno z veseljem pripravljen, svoje mesto drugemu sposobnejšemu prepustiti. To ravnanje g. Razlaga je korektno, in je se ve da občno pohvalo med poslušalci vzbudilo in „dobro“, „slava“ in „živio“.

je njegova soproga ena tistih, ki so v oblasti nezdravih strastij, ki tavajo po temotnej slasti prešestva. Vedno se mu je zdela čista, nedolžna, odkritosrčna. Svojeji hčeri je dajala zdravo odgojo. V njegoveji navzočnosti jo je ljubkalá. Nikdar jej nij videl na obrazu sence kakega dvoma ali kakega grizenja. Kako ji je vse zaupal! Ona pa ga je izdala. Sama mu je to povedala. Drugega mu nij ostalo, kakor pozabiti jo, ali pa jo kazniti. A soproga se ne da tako lahko izpoditi iz srca. Gospod Destrade je mislil na kazen, in ta bi morala takova biti, da bi bil ljubimec njegove soproge za vedno odstranjen.

Gospa Destrade, gledaje vedno v tla, mu reče: — Usmrtite me, tepite me, zapodite me. Jaz se ne vrnem več. Nikdar več ne boste slišali o meni govoriti.

— Usmrtil bom najprvo vašega ljubimeca, reče on.

— Kakor se vam rači, mrmra ona.

(Dalje prih.)

klicev nij bilo končá. Da se pa ta namen, namreč tudi pismeno občevanje z dr. Razlagom, laglje doseže, so volilci volili enega predsednika, dr. Spazzapana, ki jih bode vsakikrat skupaj sklical, kadar se bode treba o kaki važni stvari odločiti. Na tem mestu eno besedo dr. Spazzapanu. On je bil do sedaj v narodni stranki nasprotnem taborji. Slišal sem pa večkrat iz njegovih ust, da nij nasprotnik narodnega razvitka, ampak le da se neče podvreči klerikalizmu in nekaterim klerikalnim sebičnejšem. Okoliščine so se zdaj premenile, postavili smo se na strogo narodno in ne na rimsko stališče, vejati je začel svobodnejši duh in mračnjaštvu menda bode kmalu popolnem odzvonilo — gledé na vse to, upamo, da bode odslej g. dr. Spazzapan blagonosno deloval na korist in napredek slovenskega naroda. — Potem smo šli radostni v trg k Dolenjcu, kjer smo se skupno v pozno noč zabavali. Vrstile so se napitnice. Petje je vodil vrli učitelj, g. Mrcina iz Goč, ki je edini, da v vsakem obziru in brez strahu mračnjakom energično oponira. Zahvaliti se moramo goškim pevcem in znanimu tenorju, g. Ditrihu, ki je blagovoljno sodeloval. Omeniti še moram, da so vsi volilni možje z možato besedo in z roko v roci obljubili, se od nobenega ne dati premotiti in le za dr. Razlaga glasovati. — Kar pa ne morem odobriti, je, da nekateri korifeji narodne stranke, ki so tudi liberalnega mišljenja, ali se vsaj za take štulijo, se nijso iz golih osebnosti ne volitev in ne shoda udeležili.

Iz Notranjskega 12. okt. [Izv. dop.] Ponosno se spominjamo Notranjci dozdanih volitev za deželni zbor. Prišli smo, kadar je bilo treba v polnem številu na volišče, in volili smo, kakor en mož, vsi enako. Zopet smo pozvani k volitvi, k volitvi poslanca, ki nas bode zastopal v državnem zboru na Dunaji. Da se bomo zopet celobrojno sešli na dan volitve, nij dvoma, ali ne bomo se mogli ponášati s tisto složnostjo in edinostjo, s katero smo se ponášali dozdaj. Vrinil se je med nas vsled samovoljnega, gospodstva navajenega obnašanja nekaterih mož in posebno duhovnov, nepotrební razpor, ki je kriv, da imamo mesto enega, — dva kandidata. — Postavili smo si samo na postojnskem volilnem shodu z veliko večino glasov vrlega narodnjaka in poštenjaka dra. J. Razlaga za svojega kandidata; toda predrznost onih, kateri zametajo vse, naj bo še tako dobro in pametno, kar ne pleše brez obotavljanja po njihovi piščalki, vriva nam proti naši volji drugega kandidata, nemškega grofa Hohenwarta.

Naš poslanec naj bo Slovenec, kateri je že dejansko pokazal, da mu je sreča našega naroda čez vse; — kateremu govor gladko teče, in kateremu nij še le treba v „Novicah“, po kakem tesarji svedočbo dajati, da dobro slovenski govori.

Žalostna prikazen med Slovenci je, da ne redko možje, ki so iz naroda prišli, svoj narod zatajujejo in se z njegovimi sovražniki zedinijo. Kaj pa hočemo pričakovati od nemško vzgojenega, nemško mislečega grofa, kateremu ljubezen do drage Slovenije nikoli nij širila prs? More-li on čutiti znami, more-li on srce imeti za naše želje, ponjati naše težnje? Ako bi mu bili Slovenci res kaj pri sreci, storil bi bil kaj zanje, ko je

sedel na ministerskem stolu, če drugega ne, vpeljal bi bil lahko slovenski jezik v uradnije na Slovenskem. Toda naše pritožbe in zahteve so se prezirale, kakor prej. Da glede pospeha naše narodnosti tudi odslej nemamo bog ve kaj pričakovati od njega, pokazal je s tem, da nij hotel pristopiti k našemu narodnemu programu.

Na kogar se zanesti ne moremo, da nam bo branil našo narodnost, kateri naj večja nevarnost preti, da se bo boril za naše narodne pravice z vsemi silami, — tega ne moremo z dobro vestjo voliti za svojega poslanca.

Nadejamo se, da bodo volilni možje, katerim so Notranjci svoje zaupanje dali, po resnem prevdarku 16. oktobra v Postojni in Planini volili tako, kakor bo narodu bolj na korist.

Rešimo pred vsem drugim narodnost in narodni ponos, in postavili smo napredku in blagostanju trden temelj.

Iz Dobja pri Planini 10. oktobra. [Izv. dopis.] Komur so v novejšem času politične razmere po Slovenskem dobro znane, mora nam pritrditi, da je malo katerega drugega kandidata domačina v državni zbor kandidatura težavnejša, nego g. dr. Vošnjakova. Po celem njegovem volilnem okraji ne najdemo kotiča, kjer bi šlo vse gladko za narodno-liberalno stvar. Tukaj je še nemškutarstvo precej ukoreninjeno, tamo je ljudstvo sicer narodno misleče, a ne ume si še pomagati i odvezati si diljo od oči, i kjer se to godi, dela farški fanatizem na vse duške, da bi se ljudstvu vid v stvar zabranil. Ti „božji jogri“ so povsod prav dobro razpostavljeni, enako križevim stacijam, i na vso moč poskušajo, Krista na novo križati, grdo opravljaje svoje bližnje ter tako prestopljajo drugi glavni zakon krščanski: „Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe.“ Mej tace „jogre“ spada z dušo i telom tudi naš g. župnik, Marinko. Ta „krščanska (?) duša“ je bila do najnovejše dobe prav pošten fajmošter starega „ordna“; nij se brigal za kaj drugega, nego za svoj gmotek i tam pa tam je v prav „primojduševskem“ govoru povedal kako zlato versko resnico svojim faranom. Bral nij drugega, ko graško tetko „Tagespošto“, ter iz nje srkal vse vednosti, kolikor mu jih je bilo potreba, da bi bil „napredoval s časom“. Na jednok pa pride nekemu g. učitelju na um, da odkrije po nemački kulturi hrepenečemu g. fajmoštru čudovito nedoslednost, to je maziljenec — pa „Tagespost“!!! I korak je res ogromen, kojega je storil spokorjeni fajmošter; kajti zdaj je gorak „pravničar“, kar se razvidi iz njegovega vedenja. Temu možu se je spoljubilo, da je v svoji gorkoti psoval celo mlado-slovensko stranko i zaštitnike gesla „vse za narod, omiko i svobodo“ lumpe, a visoko v zvezde koval bezdomovinsko politiko Rauscherjevo, katera bi vsemu avstrijskemu slovanstvu rada konec storila.

Iz planinskega okraja 14. okt. [Izv. dop.] Logaški župnik, g. M. Markič, je sklenil v obupnem boji za eksministra, grofa Hohenwarta, podvzeti pot nasilstva, po katerem edino bi zamogel sijajni propad omenjenega kandidata nekoliko še otemniti. Kajti, da je lep terén Notranjske za nemškega grofa toliko kot izgubljen, to gotovo mora g. župnik že prevideti; a on se hoče skazati kot junaka, kateri ve do zadnje pedi

braniti prehod svobodi in omiki. Za to mu pa soborci mežnarji, kakor drugod ne zado-
stujejo, taktikus Markič hoče drugače rekruti-
tirati. Cerkve logaške imajo namreč več
dolžnikov, te sklene on pred svoj sodni stol
poklicati ter jih za žive in mrtve pridušiti,
da volijo tako, kakor jim on zapove; ako
ne — dolžniki so — pri bogu je milost!
In to je ravno tisti dušni „čednik“, kateri
se je vlani otorej trudil, otvoriti v Logatec
jezuisti misijon za grešne kozle; pa ker se
mu to nij posrečilo, hoče pa menda sam
jezuit postati, ker je že poprijel za načelo:
„Der Zweck heiligt die Mittel“. Vse, tudi
nelepo sredstvo je dobro, da se le kaj doseže.

Iz gornje Savinske doline

13. okt. [Izv. dopis.] Po tukajšnjih krajih
prebiva zdrav rod slovenski. Ljudstvo je
prebrisane glave, i se hvala sreči junaški
tudi uže precej zaveda svojih pravic i se
za-nje otima. A k samosvesti ne zadostuje
zdrava pamet, mora se jej tudi pridružiti
nekaka vztrpnost v vsem, kar se z zdravim
razumom izpeljati sklene. In te vztrpnosti
našemu ljudstvu še obilo manjka, da si bi
je nikdar toliko ne upotrebovalo, nego v se-
danjih časih, ko je duhovenska politična
agitacija menda začela dostigati svoj vrhu-
nec. Evo vam črno na belem! Pričetkom
tekočega meseca vršila se je v Lučah ob-
činska volitev. Tamošnji seljaki so se uže
pogovorili, da hočejo voliti kot župana inte-
ligentnega J. Robnika — p. d. Jvana, ki je
tudi v odboru krajnega zastopa, kot l. sve-
tovalca pa Fr. Pustoslemška, p. d. Kolo-
dvornik, itak presposobnega poštenjaka. A
pride volitveni dan, snide se nekaj kmetov,
h katerim sta se pridružila tudi domača
duhovnika. Tudi priljubljeni Ivan gre volit,
a nij mu prav nič bilo dobro pri srei, sto-
pivšemu v volilnico; videl je namreč, kako
se kmetje, ki so ga drugekrat kar obsuli,
kisle drže in nijeden neče nanj skoro niti
pregovoriti ne. Volitev se vrši, glasovi se
sicer oddavajo, a le po komandi fajmoštro-
vi, ki si je menda s tem hotel nekaj lavorik
pridobiti, ker drugače mu bo težavno za
nje. Izvolili so se kot prve občinske za-
stopnike trije možje, katerim je občinski
posel nepoznat, a to bo dobro, da bo faj-
mošter potem z njimi pometal po volji.

Čez nekaj dni pa se je vse obelodanilo,
kar je to občinsko nezgodo zakrivilo. Omen-
jena vrla slovenska posestnika sta namreč
take misli, da naj ostane vsak pri svojem
kopitu, tore fajmošter pri cerkvi, drugi ob-
čani pa pri občinskih opravilih. To pa diši
po „mladoslovenskem“, in zadostovalo je, da
sta v farovži vpisana v najčrneji kolomon,
t. j. duhovščina ju sovraži kot hudič križ, i
to tem bolj, ker sta tudi oba podpisala vo-
lilni oklic za dr. Vošnjaka, prvi pa si je še
celo „Sl. T.“ naročil! Kdor pa se farju za-
meri, pravijo pri nas, ga far črti kot fa-
rizeji Kristusa, kar hoče toliko povedati, kot
da isti mora propasti, da bi še tako pra-
vičen bil. In to se je godilo tudi tema po-
štenjakoma. Prižnica je storila svoje i ter-
cijalski jeziki pa svoje. Na jednok postala
sta v očeh ljudi „Lutra“, „podpisala sta se
za drugo vero“ itd. Neskušen in naiven
kmet verjame vse, verjeli so tudi farškim
lažem, ter so s tem občinski blagor pre-
ročili za tri leta ljudem, koji so ravno s tem
nesrečni, nezadovoljivi postali. Kolikor smo

mi pozvedeti zamogli, potrudil se je drugi,
stvar natančneje preiskavati, i dospevši do
vira, zagodil je dotičnemu „božjemu jogru“
tako, da bo teško pa le poskusil ljudi oprav-
ljati i delati med njimi nesrečne prepire.
Kdor išče, ta skupi.

Domače stvari.

— (Od Št. Pavla pri Preboldu)
15. oktobra. Včeraj 14. oktobra ob 2 po-
poldne je imela naša občina volitev volilnih
mož. Izvoljeni so sledeči možje: Anton
Basle, Martin Marinec, Jože Grahor, Andrej
Kolarič in Ferdinand Sveizer. Vsi razen
enega, so udje občinskega zastopa. Prvi
trije možje stoje na narodno-liberalni strani
in bodo neustrašljivo glasovali za g. dr. Voš-
njaka. Od zadnjih dveh je še dvomljivo,
za koga da bosta glasovala. Toliko pa je
gotovo, da za Kosarja nobeden teh petih
mož glasoval ne bode. Mislim pa, da se
bodo naši volileci sporazumeli ter enoglasno
g. dr. Vošnjaka volili!

— („Slov. Tednik“) se razpošlje de-
nes popoldne, da lahko naznanja izid vseh
volitev v kmetskih občinah na Kranjskem.

— (Kaplan Klun) se je bil o svojem
času pri višji deželni sodnji pritožil zoper
razsodbo tukajšnje c. kr. sodnije, po kateri
je bil krivega spoznan zaradi psovka, ki jih je
izustil pri občnem zboru „narodne tiskarne“
proti dr. Vošnjaku in po §. 496 kaz. zak.
na 4 dni zapora obsojen. Višja deželna sod-
nija v Gradcu je z odlokom dd. 24. septem-
t. l. spoznala, da je kaplan Klun kriv pre-
stopka po §. 496. naloženo kazen pa je
višja sodnija z ozirom na razne olajšajoče
okolščine spremenila v globo 15 gld. ali tri-
dnevni zapor. Ob enem izreče višja deželna
sodnija, da so graje dr. Costove od strani
sodnika pri obravnavi bile opravičene, kakor
se vidi iz zapisnika, da se tedaj na pritož-
be Costove zoper sodnikovo ravnanje ne mo-
re obzirati. Klun je tedaj tudi v drugi stop-
nji za krivega spoznan. G. dr. Vošnjaku
je to, kolikor vemo, popolno zadostenje in
se on zaradi spremenjene kazni ne bo dalje
pritoževal.

— (Izvrstna služba.) „Laibacher
Zeitung“ št. 131. v svojem uradnem delu
naznanja, da se dobi pisarska služba s
plačo na dan (Taggeld) 400 goldinarjev.
He! ministri, upravni odborniki, doktorji in
vi vsi velikani — postanimo kancelijski pi-
sarji, če se tako izvrstne službe na Kranj-
skem razpisujejo! In posebno v skalnatem
Kočevju pri Fladungu, kajti samo ta c. kr.
okrajni glavar plačuje svojem pisarju (ka-
kor tu uradno naznanja) 14.600 goldinarjev
na leto!

— (Tat.) Piše se nam: V noči od 9.
na 10. t. m. je v K. jevi staji se
prilazil tat do spečega voznika ter izvlekel
izpod njega telovnik, v katerem je bilo nad
100 gold. denarja. Hlapec to zapazivši zgrabi
tata; a ta mu zasadi med rebra nož in uteče.
Tatu so že dobili.

Razne vesti.

* (Pomanjkanje duhovnov) je ka-
kor pri nas tudi na Bavarskem. Škofje pro-
sijo za to pri vladi vse sorte pomočkov. Ali
vse ne bo nič pomagalo. Dokler bodo ne-
kateri duhovni tako divje in nekrščansko po-

litično rogovilili, ljudi hujskali in ob volitvah
lagali — se bo vsak nespačen mladenič sra-
moval, v ta stan stopiti. Za to naj škofje in
drugi spoznajo, da je vir pomanjkanja du-
hovnov v brezaktalni in brezkrajni agitaciji
nekkih duhovnov iskati. Te naj brzdaajo, pa
bo vse dobro.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov.

Revalescière du Barry v Londonu.

Odstranjenje vseh bolezní brez leka in stroškov
z izvrstno zdravilno hrano Revalescière du Barry iz
Londona, katera pri odraslih in otrokih svoje stro-
ške 50krat v drugih sredstvih prihrani.

Izpisek iz 75.000 ozdravljenj bolezni v želodeci,
v živcih, v drobu, v prsih, na pljučah, v grlu, v duš-
njaku, na žlezah, na ledvicah in v mehurju — od
kajih se na zahtevanje posnetki zastoj in franko
doposljejo:

Spričevalo št. 64.210.

V Napolji, 17. aprila 1862.

Moj gospod! V sled bolezni na jetrah sem bi-
val sedem let v strašnem stanu sušenja in vsakovrst-
nega trpljenja. Nijsem bil v stanu ne čitati niti pi-
sati; moji živi so se tresli po celem životu, slaba
prebavljivost, vedna nespečnost in imel sem zmirom
razburjene živce, da nijsem nikjer našel miru, pri
tem sem bil tudi silno otožen. Mnogo zdravnikov
je svojo umetnost poskušalo, a ne da bi moje trpljenje
olajšali. V popolni obupnosti sem Vašo Revalescière
poskusil in zdaj, odkar sem jo tri mesece užival, se
zahvaljujem ljubemu Bogu. Revalescière zasluži naj-
več hvalo, ona me je popolnem zopet ozdravila,
tako, da morem svoje družinsko stališče zopet zav-
zimatei. Z iskreno hvaležnostjo in popolnim spoštovanjem
Marquise de Bréhan.

Spričevalo št. 65.810.

Neufchâteau (Vogesen),
23. dec. 1862.

Moja hči, 17 let stara, je trpela vsled pomanj-
kanja svojih pravih na strašni razburjenosti živcev,
imenovani sv. Vidov ples, in vsi zdravniki so dvo-
mili na mogočosti kakšne pomoči. Od tega časa sem
ji, po nasvetu prijatelja, Revalescière dajal, in ta iz-
vrstna hrana jo je na začudenje vseh, kateri trpečo
poznajo, popolnem ozdravila. To ozdravljenje je tu
veliko pozornost vzbudilo in mnogo zdravnikov, ki
so to bolezen za neozdravljivo proglasili, se zdaj čudi,
mojo hčer močno, čvrsto in popolnem zdravo videti.

Martin, Officiere
Comptable en retraite.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescière pri
odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.,
1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-
tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,
— Revalescière-Biscuiten v pušicah à 2 gold. 50 kr.
in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu
in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.
50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas
10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.
— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du-
naji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed.
Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Ins-
bruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birn-
bacher, v Loni Ludvig Müller, v Mariboru
F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B.
Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih le-
karjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja du-
najska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali
povzetjih.

Listnica uredništva. G. L. v V. Pošljite
na ogled. Obljubimo vrniti, če ne ugaja. G. J. V.
Preosobno. Iz tega nam utegne nastati tiskovna
pravda, in kdo bo pričal. Pisati se sme, kar se do-
kazat more. G. G. To se ve da smo zadovoljni.
Samo resnično more biti, to se razume.

Kurir.

15. oktobra.

Pri Elefantu: Somosi iz Pešte. — Lugo
Tereza s 2 sinoma, iz Verone. — Jesih iz Ormuža. —
Saler iz Siofovek. — Bohutinsky iz Hofa. — Gospa
Vičič s hčerjo iz Il. Bistrice. — Lengyel iz Kaniže.
— Gospa Valenčič iz Il. Bistrice. — Sportič iz
Studenca.

Pri Maliči: Clerak iz Kronenberga. — Szailer
iz Dunaja. — Sterh, Stieling iz Hohland. — Nathan
iz Kaniže. — Eggenberg, Schuh iz Dunaja.

Dunajska borza 16. oktobra

(izvrstno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	68 gld. 10	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72 " 25	"
1860 drž. posojilo	100 " 25	"
Akcije narodne banke	954 " —	"
Kreditne akcije	215 " 50	"
London	113 " —	"
Napol.	9 " 8	"
C. k. eskini	— " —	"
Srebro	107 " 75	"